

Михаъл Чокоевъ . . . Подире му идатъ нѣколцина власи . . .
Преоблѣчени комисари . . .

(Въ мигъ се скриватъ черепътъ, сабята и пр. Вратата се отваря, безъ да се почука. Влиза Чокоевъ).

Чокоевъ (дръзко). Я гледай колко нашенци сѫ се събрали тукъ! Пѣкъ азъ да не съмъ каненъ . . . Какво правите, бе адаши? Все за вашитѣ градинарски работи ли се разправяте? (Апостолитѣ се споглеждатъ, даватъ си знаци, кой да му отговори. Внезапно единъ отъ тѣхъ става, спокойно отива предателя и му зашива зашеметяваща плѣсница, хваща го за ръката, отваря вратата и го изтикова навънъ).

Апостолътъ. Да се научишъ други путь като влизащъ нѣкѫде — да чукашъ! (Общъ смѣхъ).

Ботевъ. Панагюрскиятъ окрѣгъ ще свърши работа . . . Помните ми думата! Какъ ти бѣше името, драги момко?

Апостолътъ. Гаврилъ Хлѣтевъ . . . Ала ми викатъ . . . Бенковски. (Сѣда скромно на мястото си).

Стамболовъ. Браво! Не съжалявамъ, че си дадохъ гласа за тебе. А сега? Какво ще правимъ, ако оня негодяй отиде да ни изкаже?

Ботевъ. Нѣма да посмѣе следъ тая хубава плѣсница . . . А сега, другари, нека поговоримъ за четата, която трѣбва да въоржимъ, за оржието, което трѣбва да се купи. Въ Одеса азъ ще купя пушки. Панайотъ ще мине съ 2000 души презъ Сърбия. Цариградъ ще го запалятъ Заимовъ и другаритѣ му на 30—40 мѣста. А като ви доведа Филипъ Тотя отъ Русия, ще имате и войвода на голѣмата чета. Революцияте е готова! Кой ще пише писмото, което ще занеса до Филипъ Тотя?

Всички. Кой, освенъ тебе?

Ботевъ (къмъ Стамболовъ). Тогава вземи перото и пиши, брате . . . Почвай: „Уважаеми ни войводо! Вамъ трѣбва да е известно вече, че въ Бѣлгария се приготвлява силно и общо възстание и че това възстание скоро ще да избухне. Всички революционни комитети въ Бѣлгария изпроводиха свои представители и на едно общо събрание се реши да ви поканиме да дойдете, за да земете командата на огромна, добре организувана чета. Сега е време всѣки да покаже своето достоинство и своята любовъ къмъ отечеството си, сега е време . . .“

(Бавно се смрачава, въ тѣмнината остава освѣтенъ отъ прожекторъ само черепа съ коститѣ и сабята, които съзаклетниците сѫ оставили отново на мястото имъ, следъ изхвърлянето на шпионина).

Завеса